

Med hensyn til den kunstneriske vurdering af manuskript og produktionsforslag: Den skal nu gives til direktionen og ikke til bestyrelsen, sådan som konsulenterne tidligere kunne gøre det til hver sin egen bestyrelse.

Der skal nu nedsættes tre råd, et for hver hovedopgave, og det bliver i sandhed også kun råd. De kan få lov til at rådgive og udøve efterkritik. Det er jo fint. Og så kan de få lov til at udpege et bestyrelsesmedlem, men det må så ikke være et af dem, der sidder i rådet, så det er jo altså værd at overveje, hvem det så er, der så vil sidde i sådan et råd.

Så et par betragtninger om det konkrete indhold. Vi kan ikke forstå, at tilskudsprocenten nu skal op på 60 på de spillefilm, der ikke skal undergå konsulentbehandling. Hvem kommer det til gode?

I det hele taget er der med det her forslag skabt meget stor risiko for, at det ikke vil fremme kunst og kultur, men at det kan blive et slagsmål om penge.

Det er der andre der har været lidt inde på, men specielt er det et problem, at i og med at man nu har det store hus, man har museumsopgaverne, og man har ikke mindst også en forskningsforpligtelse, som vi fra SF's side er meget glade for, så koster alt det her penge, og sådan som jeg har læst lovforslaget, er det ikke til at se, hvem der har ret til hvilken del af det.

Så vil jeg hoppe til det, der står om Medierådet. Medierådet skal erstatte børnefilmcensuren, og det skal vejlede om films egnethed og eventuelle skadelighed for børn og unge. Her har vi i SF lyttet til Børnerådet, og vi kan absolut gå ind for råd og vejledning, men vi mener samtidig, at det er forkert at opgive den beskyttelse og den respekt for børns integritet, som den nuværende lov er udtryk for. Det skal fortsat være det offentlige pligt at skærme børn mod film, der er stærkt voldelige eller på anden måde forrædende eller skræmmende.

Men SF er villig til at lade censuren stoppe ved 12 år og altså udelade den for de 12-16 årige. Her vil SF se meget positivt på ministerens tanke om at lade børnene være ledsaget af deres forældre eller andre voksne, og det gælder selvfølgelig også i de yngre aldersklasser.

Som det fremgår, er vi meget kritiske over for lovforslaget, og det skal undergå meget store forandringer og ikke mindst præciseringer, for at vi skal kunne gå ind for det.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg forstår, at fru Birgitte Husmark ikke finder det rigtig at ophæve censuren for mindre børn, når det drejer sig om, hvad de kan se i biografene.

Det er jo et standpunkt. Det er jo en holdning. Men jeg vil gerne spørge: Hvad vil man så stille op med de øvrige områder, hvor børn kan se nøjagtig det tilsvarende, nemlig på video, på et stort antal fjernsynskanaler, som kommer lige ind i stuen til de små sjæle, og i TV-Avisen, som jo viser mere vold og mere elendighed, end så mange film gør? Hvad vil fru Birgitte Husmark og SF stille op i de situationer?

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Der er et gammelt mundheld, som ofte bliver brugt i SF, når vi sådan skal tage os selv lidt i nakken, og det hedder, at det bedste ikke skal blive det godes fjende. Vi vil nok hævde, at det medie, der virker allerstærkest, er filmmediet: Når man sidder i den mørke biografsal, når man kan få et meget stort lærred, som man sidder dér alene med som barn, og det er jo den situation, vi skal forestille os, og de indtryk, som man dér kan være under påvirkning af. Det ønsker vi stadig væk at skærme børnene mod. Vi har som sagt blødt op i forhold til de unge mennesker, men børnene vil vi stadig væk skærme.

Det skal bestemt ikke afholde os fra at forsøge at få ændret den måde, TV-Avisen fungerer på.

Hvis man kunne få en overenskomst om, at stærkt voldelige scener blev henlagt til de sene tv-aviser, ville det da være dejligt; men indtil nu har det jo altså ikke kunnet lade sig gøre.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Med lov om film får vi samlet en række vigtige filminstitutioner i Danmark, og samtidig får vi givet indhold til det nye Filmens Hus.

I Det Radikale Venstre håber vi, at vi hermed har skabt basis for en stærk videreførelse af den danske filmtradition. Vi håber også, at de forskellige interessenter inden for dansk film i kraft af husfællesskabet og en ny samlet lovgivning vil finde sammen i nye samarbejder og inspirerende samtaler.

Samtidig får vi et hus, hvor danskere og udlændinge med interesse for dansk film kan mødes, gå på filmmuseum, se nye film eller genopdage gamle film.